

SAMORASTNIK devetošolcev generacije 2015/2016

Ravne na Koroškem, junij 2016

DRAGI starši, skrbniki, učitelji in drugi, ki ste prehodili z nami osnovnošolsko pot! Naj se vam zahvalimo za vse, kar ste delili z nami: muke, žalost, razočaranje, smeh, veselje. Radi bi vam povedali, da vas imamo radi in vas spoštujemo. Brez vas naša pot ne bi bila taka, kot je bila. Hvala za potrpežljivost in vztrajnost, ker bi brez vas mogoče omagali. Hvala za čas, ki ste ga vložili v delo z nami. Hvala, da ste pozabili naše lumparije, našo navihanost in nepremišljenost.

**Vsem prisrčno bi se radi zahvalili,
saj mnogo pozornosti, potrpežljivosti, truda in razumevanja nam ste podarili.**

**Hvala vsem za brezskrbne osnovnošolske dni,
ki se jih bomo radi spominjali mi.**

9. A

Nika Bobnič
Anže Bračko
Bine Brec
Miha Hafner
Teo Hercog
Janja Jamšek
Tilen Javornik
Katja Juh
Zala Kordež
Blaž Mager
Domen Medvoz
Matija Pandev
Neža Pavšer
Januš R. Pokržnik
Neli Rajh
Aljaž Ranc
Jaka Sirk
Alen Skledar
Pia Stočko

Razredničarka: Aleksandra Knez

9. B

Matevž Brdnik
Luka Breznik
Maša Čegovnik
Meta Djura
Lucija Ilišević
Dario Josipović
Lar Kunc
Gašper Kušej
Luka Lešnik
Hana Mikič
Leon Pakar
Luka Primik
Vid Ramšak
Gašper Rutnik
Damjan Škrubej
Anže Štehnar
Žiga Večko
Tanja Vukolić
Neža Zabev

Razredničarka: Bojana Verdinek

KRONIKA UČENCEV 9. a-razreda

Zala pleza v nebo, nabite roke ima zelo. Rada se smeji, z dobro voljo se okrog vrtili.

Janja, o njej se mi sanja. Je mlada in lepa, ga žura kot slepa. Nagajivost in plavalna spretnost jo spremljata že celo večnost.

Domen nogomet v prvi ligi igra, gole zabija in se v pravega moškega razvija. Je malo zadržan, zato je velikokrat nezbran.

Delaven in priden poba je ta **Aljaž**, rad nogomet igra in matematiko zna. Metalurg bi rad bil, to mu je velik izziv.

Pandi vedno navihan je in nikoli zadržan, pogosto kakšna nagajiva pade mu na dan.

Nika ima modre oči. Vedno se smeji, četudi kako slabo oceno dobi. Srednje šole se veseli, da se kemije končno znebi.

Poki pravi giker je in rad rejda gejme vse. Pol pa kilce spet zgubi in spet na druge se jezi.

(V slovenščini sledi razlaga, da Poki igrce obvlada, če pa ne, z jezo ugasne vse.)

Bine velik je, včasih s čopkom na glavi v šolo prispe, sploh če športna na urniku je. On obožuje klarinet in ga vadi spet in spet.

Angleščina ji je zanimiva, matematika pa nagajiva. **Neža** Pavšer Štefančič želi cilje doseči in svoje stranke dobro postreči.

Naš **Miha** pravi piflar je, saj nemščina mu gre. Rad programer bi bil, zato matematiko se bo še in še učil.

Sirk veliko vzdevkov ima, učiteljca Alja Đeki kliče ga. Rokomet rajši kot šolo ima, ampak na trening se mu vseeno ne da.

Anže Bračko super računalničar je in rad heka hekerje. Košarka mu leži, a oddaljena trojka kar nekam se zgubi.

Alen rokometni golman je, žoge ustavi vse. Če pa ne, na soigralce jezi se.

Katja večinoma je razigrana in nikjer ni sama. Otroke rada ima, zato se bo v življenju z njimi še veliko bajžala.

Teo blontne lase ima in matematiko zna. Razredničarke nikoli ne zgreši, jo vestno pozdravlja in se ji smeji. Nogomet igra, v Lolu se ne da.

Pia v šolo prihiti, a naenkrat okamni, saj izve, da pouka danes ni. A to le enkrat se zgodi. Vedno se ji mudi domov, saj jo čaka hov hov hov.

Neli rada o fantih govori, nikoli slabe volje ni. Pred kratkim teta je postala, to zares ni šala.

Zgodovina **Tilnu** ne leži, skoraj ni trenutka, da se ne smeji.

Blaž na Tolstem vrhu živi in vsako jutro s prvim kombijem v šolo pridrvi. Se zgodi, da mu spanje tudi v šoli zadiši.

KRONIKA UČENCEV 9. b-razreda

Meta odbojko dobro igra, na tekmi nikoli se ne preda. Vedno je vesela in se smeji, nikogar se ne boji. Ampak zaradi njenih las marsikatera krtača trpi.

Maša odličnjakinja je naša, v znanju slovenščine nihče je ne prekaša. Je naš razredni komik, vedno poskrbi, da od dolgčasa slučajno kdo kje ne zaspi.

Ema z desno roko »pingpong« igra, v zraku pa ji kratko krilce plapola. Rada fante vleče za nos, do zdaj ji še nobeden ni bil kos.

Anže pravi gangster je, s kapo okrog potika se. Kar naprej kaj narobe naredi, a kriv nikoli ni.

Leonu zadnje čase ne gre, trojka pri zgodovini sveti se, mama čisto znori in telefon mu vzame za tri dni. A Leon vse popravi, saj že letos se na gimnazijo odpravi.

Gašper Kušej vedno petko dobi, če pa se slučajno drugače zgodi, žalostno glavo povesi in obmolči.

Vid ima frlinc, kot bi bil nepočesan princ. Odbojko igra, podaja iz srca. Žile se mu vidijo ful, puncam se zdi to kul. Na šoli stanuje, decembra rojstni dan praznuje.

Neža rada se s telefonom igra, dokler ga učiteljici ne odda.

Damjan pravi dovnhiler je, rad po blatu vozi se, njegov bajk ves blaten je, puče ga pa ne. Sicer pa na kmetiji živi, a za krave mama skrbi.

Lar je šikan, nasmejan in gika res cel dan, periodni sistem na majci ima, zato na pamet ga zna.

Matevž je nova očala dobil, da pri tehniki bi lažje žebelj zabil. Ustvarja, riše kot vihar, pri likovni je pravi car.

Luka Lešnik klarinet igra, zresnit se ne zna. Vedno se samo reži, a vseeno petko dobi.

Hana mlada je in lepa, petje ji je prioriteta. Rada pleše, se smeji in za zabavo poskrbi.

Breznik naš je večni odličnjak, pri »pingpongu« pa prvak. Povprečje pet ima, čeprav igrice vsak dan igra.

Gašper Rutnik rokomet trenira, pri fiziki učit'l'co nervira. Nič se mu ne da, misli, da vse zna. Mama mu govori, naj nalogo naredi, on pa raje v igrici pred sovražniki beži.

Luka Primik zjutraj dolgo spi, v šolo se mu ne mudi. Punce pecajo ga, on pa se ne da, ker le odbojko rad ima.

Tanja ne bere, ne piše, samo lepo riše. Rada bi vzgojiteljica postala in se z otroki igrala.

Žiga je bolj mirne sorte, danes ga pa z nami ni, ker drugam hiti.

Lucija lepo pleše, prej se pa počese. Prvo stopnjo baleta je opravila, to ponosno je poudarila. Zelo rada je urejena, njena barva je zelena.

Dario nogomet rad igra, a na žalost gleženj v gipsu ima. Pa se mu že celi, zato se lahko smeji in se tudi metalurgije veseli.

Devetošolke in devetošolci smo prišli do konca skupne poti. Na tem križišču se bomo razšli. Malo nas stiska pri srcu, hkrati smo željni novih dogodivščin. Preberite, kako in o čem razmišljamo, kaj cenimo in kaj smo se naučili **OB SLOVESU OD OSNOVNE ŠOLE**.

Žalosten sem, ker sem se tu vedno dobro počutil. Posebej upam, da bom ohranil dobra prijateljstva. *(Gašper Kušej)*

Moji občutki so mešani, ker je bilo pestro leto. Upam, da bom slabo čim prej pozabila in ohranila dobro. *(Ema Oderlap)*

Čeprav se bom končno znebil šole, vem, da bom marsikaj pogrešal. Pravijo, da v srednji šoli ni več tako zabavno. *(Blaž Mager)*

V teh letih se je ustvarilo veliko vezi s sošolci in z učitelji. Predvsem sem žalostna, ker vem, da se z večino ne bom več družila. *(Lucija Ilišević)*

Želim si, da bi se do konca pouka samo še razumeli in bili prijazni drug do drugega. *(Teo Hercog)*

Ko pomislim na vsa leta prijateljstva, veselja in zabave, sem žalosten, čeprav je bilo tudi nekaj slabših ocen, prepиров in provokacij. A ko potegneš črto, ostane veliko dobrega. *(Luka Breznik)*

Veselim se nove šole, novih prijateljstev in novih izkušenj. *(Lar Kunc)*

Zavedam se, da bom zapustil dobre učitelje in da se šole še zlepa ne bom znebil. *(Luka Lešnik)*

Želim si novih prijateljstev, novih izkušenj, saj bo to naslednji korak do samostojnega življenja. *(Hana Mikič)*

Po eni strani se veselim, da bom spoznala nove ljudi in pridobila več znanja. Po drugi pa sem žalostna, da bomo šli vsak po svoji poti, saj smo skupaj preživeli devet nepozabnih let. *(Neža Pavšer Štefančič)*

Naučil sem se, kako biti močan in se ne pustiti žaljivim besedam. Zato mislim, da sem kar pripravljen za v svet. *(Matevž Brdnik)*

Pogrešala bom našo generacijo, ker so me znali nasmejati in razjeziti, a jim nisem mogla zameriti. Že zdaj se veselim obletnic valet, ko bom spet videla svoje nore, a najboljše sošolce. *(Katja Juh)*

Kar nekaj jih bom pogrešal in med njimi so, verjamete ali ne, tudi učiteljice. *(Anže Šteharnik)*

Skozi odraščanje me je spremljala mamina ljubezen, za kar sem ji zelo hvaležen. Spremlja me je tudi spodbuda bližnjih in nekaterih prijateljev. Zadovoljen sem s svojim življenjem. Pri ljudeh cenim, da jim lahko zaupam, da si pomagamo med seboj in da so se vedno pripravljene pogovoriti. *(Tilen Javornik)*

Pri ljudeh najbolj cenim dobroto, saj si moramo pomagati. Radi moramo imeti svoje bližnje ter spoštovati to, kar imamo. *(Dario Josipović)*

Nimam rad, če vidim, da je kdo koga užalil ali mu naredil krivico, saj ni lepo gledati, če se kdo krega ali te ne mara. Rad imam, če bi se vsi imeli radi in bi pomagali drug drugemu, še posebej tistim v stiski. *(Žiga Večko)*

Cenim, da so ljudje zabavni, prijazni in spoštljivi. Naučil sem se, da moram doseči svoje cilje, biti to, kar sem, da moram biti priden in spoštovati, kar imam. *(Januš Rafael Pokržnik)*

Cenim, da so ljudje iskreni in da mi ne lažejo v obraz. Spoznala sem, da naj verjamem vase in v svoje cilje in da naj se v življenju potrudim za lepšo prihodnost. *(Neli Rajh)*

Svet je poln sovraštva in bolečine, zato ga izkoristimo takšnega, kot ga imamo danes, preden ga ne bo več. *(Matija Pandev)*

Na resnici bom gradil svojo prihodnost in dosegal cilje, ki bodo zagotovo zelo visoko zastavljeni. *(Alen Skledar)*

Nimam nobenega pomanjkanja, ampak naučila sem se, da kar imam, moram spoštovati. In če nekaj daš, se ti bo tudi vrnilo. *(Pia Stočko)*

Na svetu so otroci, ki gredo večkrat v posteljo lačni. Naučila sem se, da moram spoštovati svoje dobrine in znati ceniti vrednote. *(Tanja Vukolić)*

Pri ljudeh, ki so v moji bližini, cenim, da se mi opravičijo, če so koga prizadeli, in da so iskreni. Naučil sem se, da moramo v življenju znati odpuščati, če želimo mirno živeti skupaj.

(Anže Bračko)

PRIJAVNICE ZA SREDNJO ŠOLO smo že *izpolnili ...*

SMO SE odločili MAJH

Mislim, da.

Sedaj nas **ČAKA** že valeta,

DĀ POSLOVIMO se.

Septembra se naše poti ločijo.

VSAK ho svojo **POT** odšel ...

Bomo prijatelji ostali?

SEVEDA bomo.

Devet let skupaj smo bili ...

Tega pozabiti ne gre.

Odgovornejši postajamo ...

Samostojnejši že smo.

Sami nikoli ...

SKUPAJ SMO V TEM.

STARŠI NAS PODPIRAJO.

Odločili prav smo se?

Neli Rajh

VSI VEMO,

DA NEKATERI **bi radi še čarati znali.**

Vsi vemo,

da za minuto bi slave nekateri še sebe prodali.

Vsi mamó cilje,

eni višje, drugi nižje.

VSI VEMO,

da le strmimo v stvari,

ki v bistvu jih ni.

Matija Pandev in Alen Skledar

DOGAJANJE PRED VPISOM V SREDNJO ŠOLO.

DOLGAČAS.

POMEMBNO.

VPISOVANJE ZA NAŠO PRIHODNOST.

VEČ UČENJA.

DOBRE OCENE.

NOVI IZOBRAŽEVALNI PROGRAMI.

DNEVI ODPRTIH VRAT.

POKLICNE TRŽNICE.

PODATKI ...

USPEH V 7., 8. IN 9. RAZREDU.

NACIONALNI PREIZKUSI ZNANJA.

VSE VEČ PRITISKA NA ŠOLI.

VSE JE ODVISNO OD NAS.

BOMO USPILI? DA ALI NE?

TO JE SEDAJ VPRAŠANJE.

Aljaž Ranc in Anže Bračko

NAŠA PRIHODNOST.

Problemi, **VESELJE**, žalost, ljubezen,

šola, **vožnja**, smeh, bolečina.

SLUŽBA, poroka, **stres**, **plaha**, Odpustitev, Strah ...

Žiga Večko

KONČNI IZLET.
Kam? K.D.A.J.?
UČENJE.
DOBRE OCENE.
KAM NAPREJ?
STRAH. SKRB.
PRIHODNOST.
SANJSKA ŠOLA.
POMOČ STARŠEV.
ODLOČITEV PRAVILNA?!

Pia Stočko in Tanja Vukolić

Pot je dolga, zelo težka,
veliko ljudi je razočaranih.
To ni moj cilj,
želimo si veliko,
ampak brez dela ni Jela,
zato moraš delati, dati vse od sebe.
Dobro delo, potovanje, veselje in zdravje.
Živeti in ne se odreči.
Pot je cilj.
In cilj je zlat vrh,
kjer se vse spet začne.

Januš Pokržnik in Tilen Javornik

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica šolskega glasila Samorastnik

Oblikovali: Matija Pandev, Anže Bračko in učiteljica Vesna Baltić